

ROMÂNIA
CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 13.09.2010

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE: HORTOLOMEI VICTOR
JUDECĂTOR: DAVIDOIU GEORGIAN
JUDECĂTOR: GRECU GHEORGHE
GREFIER: IANUȘ CERASELA DANIELA

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurentul-pârât **MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI** împotriva sentinței civile nr.2722/14.10.2009, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 18773/3/2009, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **GREENPEACE CEE ROMÂNIA 87 PRIN CENTRUL DE RESURSE JURIDICE**.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurentul-pârât **MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI**, prin consilier juridic, și intimata-reclamantă **S.C. GREENPEACE CEE ROMÂNIA 87 PRIN CENTRUL DE RESURSE JURIDICE**, prin avocat.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, Recurentul-reclamant, prin consilier juridic, arată că, în conformitate cu dispozițiile O.U.G nr. 115/2009 și HG nr. 1634/2009, și-a schimbat denumirea, astfel devenind **MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI**, iar intimata-reclamantă, prin avocat, arată că nu este societate comercială, ci Fundație.

Curtea, deliberând, constată că nu a fost depus la dosar actul de secretizare a listei celor 102 amplasamente, fiind depusă numai lista.

În replică, recurentul-pârât, prin consilier juridic, învederează instanței faptul că lista celor 102 amplasamente s-a desecretizat prin Ordinul nr.743/22.04.2010, însă nu s-a finalizat „Studiul privind stabilirea amplasamentului unei noi centrale nucleare”.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul pe cererea de recurs.

Având cuvântul, recurentul-pârât **MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI**, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat. Cu privire la capătul de cerere privind cele 102 amplasamente, arată că acesta a rămas fără obiect, astfel că solicită respingerea acestuia, ca rămas fără obiect. De asemenea, arată că

nu se poate depune la dosar „Studiul privind stabilirea amplasamentului unei noi centrale nucleare”, întrucât acesta este în lucru, necunoscând unde va fi amplasată noua centrală nucleară. Totodată, solicită amânarea pronunțării o săptămână pentru a depune la dosar concluzii scrise.

Intimata-reclamantă **GREENPEACE CEE ROMÂNIA 87 PRIN CENTRUL DE RESURSE JURIDICE**, prin avocat, solicită respingerea recursului, ca nefondat, arătând că, indiferent dacă s-a luat sau nu o decizie cu privire la locația noii centrale nucleare, recurentul-pârât trebuia să consulte publicul, faptul că toate informațiile cu privire la acesta sunt secrete, sunt încălcate prevederile Convenției de la Aarhus ratificată de România prin Legea nr.86/2000. De altfel, recurentul-pârât nu a făcut dovada secretizării acestor informații.

Curtea, în temeiul art. 150 C.Pr.Civ., declară încheiate dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a acorda părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, în temeiul art. 146 C.p.civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 20.09.2010.

Pronunțată în ședință publică azi, 13.09.2010.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,
HORTOLOMEI VICTOR DAVIDOIU GEORGIAN GRECU GHEORGHE

GREFIER,
IANUȘ CERASELA DANIELA

Dosar nr. 18773/3/2009

ROMÂNIA
CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR.1932

Ședința publică din 20.09.2010

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE: HORTOLOMEI VICTOR
JUDECĂTOR: DAVIDOIU GEORGIAN
JUDECĂTOR: GRECU GHEORGHE
GREFIER: IANUȘ CERASELA DANIELA

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurentul-pârât **MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI** împotriva sentinței civile nr.2722/14.10.2009, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 18773/3/2009, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **GREENPEACE CEE ROMÂNIA 87 PRIN CENTRUL DE RESURSE JURIDICE.**

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13.09.2010, fiind consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de la 20.09.2010, când a hotărât următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra cauzei constatata următoarele :

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului București- Secția a-IX-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr.18773/3/2009 la data de 5.05.2008 reclamantul **GREENPEACE CEE ROMÂNIA 87** a solicitat în contradictoriu cu pârâtul **MINISTERUL ECONOMIEI** obligarea acestuia să-i comunice informațiile de interes public solicitate prin cererea din 24.03.2009 sub sancțiunea de penalitati de întârziere de 100 lei/zi de intarziere si sa fie obligat la plata unor daune morale către reclamant in cuantum de 1 lei.

În motivarea în fapt a acțiunii scutita de plata taxei de timbru conf. prev. Legii nr.544/2001 reclamantul a arătat ca la data de 24.03.2009 a solicitat pârâtei să-i comunice lista localitatilor care au fost evaluate pentru construirea de noi centrale nucleare în România, amplasarea exactă a celor 10 localități posibile, amplasarea exactă a celor două localități menționate a fi preferate, o copie a deciziei oficiale care prevede aceasta alegere, toate documentele legale de alegerea acestor două locuri, informații de interes public în temeiul Legii nr.

544/2001. S-a arătat ca parata nu a furnizat informațiile de interes public solicitate, situație în care a încălcat obligația prev. de art. 7 din Legea nr.544/2001, motiv pentru care a produs un prejudiciu reclamantei, prin suferințele psihice deoarece i-a creat un sentiment de frustrare, de inferioritate, fiind umilit de parata care i-a desconsiderat și ignorat.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe disp. Legii nr.544/2001.

În dovedire reclamanții a depus la dosar cererea de comunicare a informațiilor publice înregistrată sub nr.10198/30.03.2008.

Pârâțul MINISTERUL ECONOMIEI, prin întâmpinare, invocă excepția lipsei procedurii prealabile și excepția tardivității acțiunii. Pe fondul cauzei arată ca studiul privind amplasamentele nucleare nu au fost definitivat, acesta trebuind să se realizeze și în acord cu Agenția Internațională pentru Energie Nucleară și în prezent nu au fost stabilite locațiile în vederea amplasării de noi centrale nucleare în România.

În cauza a fost încuviințată conf. art. 167 al. 1 C.p.c. și administrat proba cu înscrisuri.

Prin sentința civilă nr. 2722/14.10.2009 au fost respinse excepțiile lipsei procedurii prealabile și a tardivității acțiunii, admitând acțiunea în sensul obligării pârâtei să comunice reclamantei informațiile solicitate prin cererea din 24.03.2009 sub sancțiunea plății unor daune cominatorii de 100 lei/ zi de întârziere, fiind totodată obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de 1 leu daune morale.

În motivare, prima instanță a reținut următoarele considerente:

În baza art.137, alin.1 C.pr.civilă, instanța a analizat cu prioritate excepțiile de procedura și pe cele de fond.

Deliberând asupra excepției lipsei procedurii prealabile, instanța apreciază că este neîntemeiată deoarece conform art. 22 din Legea nr. 544/2001 pentru refuzul de necomunicare de informații se formulează direct acțiune în instanță, astfel acest articol prev. " În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7". Astfel legea specială se aplica cu prioritate față de legea generală iar legea 544 nu prevede obligativitatea formulării unei plângeri prealabile așa cum este ea definită în art.7 din legea 554/2004. Pe de altă parte, nu există un act administrativ împotriva caruia să fie formulată plângere prealabilă, împotriva refuzului de soluționare a unei cereri nu se formulează plângere prealabilă ci sesizare pentru acțiune disciplinară împotriva persoanei desemnate în vederea emiterii răspunsului (art. 21 din legea 544/2001), astfel ca parata confundă plângerea prealabilă – recursul grătos cu procedura sesizării disciplinare prev.de legea 544.

Așa fiind, instanța a respins excepția lipsei procedurii prealabile ca nefondată.

Față de excepția tardivității acțiunii, instanța reține că și aceasta excepție este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Art. 22 prev.ca se formuleaza plangere la 30 de zile de la expirarea termenului legal de 30 de zile prev.de art.7.Astfel ,de la data depunerii cererii parata avea termen de 30 de zile sa comunice raspunsul la cerere sau sa comunice in 5 zile refuzul motivat de necomunicare.In speta, parata nu a comunicat nici un raspuns in 5 zile , astfel ca reclamanta a asteptat termenul legal de 30 de zile pentru primirea raspunsului. De la expirarea acestui termen de 30 de zile, reclamanta are termenul de 30 de zile prev.de art.22 din legea 544. Astfel, instanta retine ca de la data formularii cererii 24.03.09 si pana la data formularii actiunii 5.05.09 nu au trecut cele 60 de zile legale pentru prescrierea dreptului material la actiune, motiv pentru care a respins si aceasta exceptie ca neintemeiata.

Analizând actele și lucrările dosarului, pe fond, tribunalul reține următoarele:

Conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice informații de interes public, iar autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanele, la cererea acestora, informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal.

În lumina principiului consacrat de art. 31 din Constituția României, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit, iar autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra activităților publice și a problemelor de interes personal ale acestora.

De asemenea, potrivit art. 52 din Constituția României, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

În conformitate cu art.2 din Legea nr. 544/2001, prin informații de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile și/sau rezultă din activitățile unei autorități sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației.

Informațiile solicitate de reclamantă prin cererea din 24.03.2009 precum și comunicarea unei copii a deciziei oficiale care prevede aceasta alegere, toate documentele legale de alegerea acestor doua locuri, privesc acte rezultate si/sau produse in activitatea paratei si se încadrează în categoria informațiilor de interes public, menita a fi adusă la cunoștința cetățenilor, nefăcând parte din categoria informațiilor enumerate la art.12 din Legea nr. 544/2001, informații la care cetățenii nu pot avea acces neîngrădit.

Instanța constata ca cererea reclamantei îndeplinește toate condițiile prevăzute de art.6, alin.3 din Legea nr.544/2001, ca informațiile solicitate de aceasta sunt informații de interes public, in sensul art.2, lit. b din Legea nr.544/2001, ele rezultând din activitățile paratei de autoritate publică, neîncadrându-se in nici una din excepțiile prevăzute de art.12 din același act normativ,ca răspunsul dat este un refuz nejustificat de comunicare informațiilor si a documentelor , motiv pentru care, in baza art.1,7 si 22 alin.1 si 2 din Legea

nr.544/2001 raportat la art.1,10 si 18 din legea 554/2004,art.31 din Constituția României si art.10 din CEDO, urmează a obliga parata sa comunice in scris reclamantului informațiile solicitate.

De asemenea, tribunalul apreciază ca nu exista argumente a se concludona ca nejustificata cererea privind despăgubirile morale. Astfel, tribunalul are in vedere si practica Înaltei Curți de Casație si Justiție, aceasta instanța stabilind ca „Chiar dacă solicitarea a fost soluționată pozitiv, necomunicarea culpabilă a răspunsului într-un termen rezonabil către persoana solicitantă, prin prejudiciul direct cauzat acesteia, îndreptățește acordarea de despăgubiri sub forma daunelor morale, în temeiul dispozițiilor art.998 Cod Civil” (decizia nr.4282/14.09.2005). Astfel, instanța apreciază ca, fata de atitudinea părâtei de desconsiderarea dreptului reclamantului de a i se comunica informațiile solicitate, necomunicarea informa-țiilor de interes public, în raport de obligația acesteia prevăzută de art. 7 din Legea nr. 544/200, reprezintă manifestarea lipsei de respect la adresa cetățeanului și desconsiderarea acestuia, urmând a se verifica daca prin aceasta au fost aduse prejudiciile materiale si morale invocate de reclamant. Or, se pot retine daunele morale, ca o măsură reparatorie corectă pentru faptul ca reclamantului i-a fost pricinuit un prejudiciu de imagine, cu menționarea ca acestea nu pot fi stabilite in cuantumul solicitat și în mod subiectiv cuantificat de reclamant. Potrivit art.998 Cod civil: „orice faptă a omului care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara”. În literatura de specialitate, daunele morale sunt apreciate ca reprezentând o atingere adusă existenței fizice a persoanei, integrității corporale și sănătății, cinstei, demnității și onoarei, prestigiului profesional, ș.a.m.d. Potrivit dispozițiilor art.1169 din Codul civil, sarcina probei în cererea privind acordarea daunelor morale revine reclamantului. Potrivit regulilor din dreptul comun, reclamantul trebuie să facă dovada existenței prejudiciului moral încercat a caracterului ilicit al faptei pârâtului, săvârșită de acesta cu vinovăție și a raportului de cauzalitate dintre prejudiciul respectiv și fapta pârâtului. In dreptul administrativ si contenciosul administrativ, dreptul la acordarea daunelor morale este prev. de art.18 din legea nr. 554/2004 rap. la art. 22 din Legea nr. 544/2001. In speță, prin comportamentul său abuziv și ilegal- ca urmare a necomunicării a informațiilor de interes public solicitate - pârâta i-a vătămat reclamantei un drept fundamental, acela al accesului liber si neingradit la informații de interes public, cauzându-i prejudicii de ordin moral, prin afectarea imaginii si credibilității acesteia.

Cu privire la stabilirea cuantumului daunelor morale, instanța a avut în vedere ca acesta să aibă efecte compensatorii, neputând să constituie nici amenzi excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele acestora. Spre deosebire de celelalte despăgubiri civile, care presupun un suport probator, în privința daunelor morale nu se poate apela la probe materiale, judecătorul fiind singurul care, în raport de consecințele suferite de partea vătămată, va aprecia o anumită sumă globală care să compenseze prejudiciul moral cauzat. Fata de cele ce preced, instanța a obligat parata la plata către reclamantă a sumei de 1 lei cu titlu de daune morale.

Având în vedere ca daunele cominatorii sunt un mijloc de constrângere în îndeplinirea unei obligații de a face personala, obligație pe care doar parata o poate realiza, și văzând ca este înțemeiat petitul principal, pe cale de consecință a admis și petitul subsecvent și a obligat parata la îndeplinirea obligației de comunica informațiile și documentele solicitate prin cererea din 24.03.09 sub sancțiunea de daune cominatorii pe zi de întârziere de 100 lei.

La data de 27.10.2009 împotriva acestei sentințe a formulat în termen legal recurs pârâta, în conformitate cu prevederile art.299, arte 304 pct. 8, art. 312³) pct. (1), pct. (2), pct. (3) Cod de procedura civila, coroborat cu prevederile arte 20 din Legea 554/2004 privind Contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, prin care a solicitat admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței civile nr. 2722/14.10.2009 și rejudecand cauza respingerea cererii în principal ca prematur, respectiv tardiv formulata și în subsidiar ca neîntemeiata.

Considera ca instanta instanta a interpretat în mod gresit actul juridic dedus judecării și ca a schimbat în mod vadit natura și înțelesul acestuia și mai mult, ca a retinut, în mod eronat, ca ar fi refuzat transmiterea informațiilor privind amplasamentul de noi centrale nucleare în România, desi acestea nu intrau sub incidenta art. 12 din Legea nr. 182/2002.

Or, tocmai datorita faptului ca informațiile solicitate intra sub incidenta Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate cu modificările și completările ulterioare, în momentul de față acestea nu pot fi transmise.

De altfel, prin întâmpinare a aratat acest aspect, însă instanta /' trecand cu usurinta, peste cele invocate, a admis cerererea reclamantei pe motivul ca «informațiile solicitate se încadrează în categoria de interes public și ca nefăcând parte din categoria informațiilor enumerate la art. 12 din Legea nr. 544/2001, cetățenii pot avea acces neîngrădit ».

Mentionează ca, studiul privind amplasamentele de noi centrale nucleare în România nu a fost încă finalizat, acesta trebuie să se realizeze și în acord cu Agentia Internationala pentru Energie Nucleară(AIEA).

Prin urmare, nefiind stabilite încă locațiile în vederea amplasării de noi centrale nucleare în România, informațiile solicitate de către reclamanta, la acest moment, nu pot transmite, acestea au caracter secret, și intra sub incidenta arte 12 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate cu modificările și completările ulterioare.

1. Cu privire la exceptia de prematuritate respinsa de către instanta ca nefondată.

Desi, Legea nr. 544/2001 nu prevede expres obligativitatea procedurii reclamației administrative, în conformitate cu prevederile act. 15 pct. (2) din H.G. nr. 123 din 7 februarie 2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, această procedură este obligatorie, în sensul ca în cazul în care o persoana considera ca dreptul sau privind accesul la informațiile de interes public a fost încălcat, acesta se poate adresa cu reclamație administrativă conducătorului instituției în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință a refuzului de furnizare a informațiilor de interes public solicitate, urmând ca analizarea

reclamației administrative sa se efectueaze în cadrul "Comisiei de analiza privind incalcarea dreptului de acces la informațiile de interes public" constituită în cadrul instituției conform prevederilor Legii nr. 544/2001 și a H.G. nr. 1231/2002.

Din inscrisurile depuse la dosarul cauzei nu rezulta ca reclamantul a parcurs aceasta procedura prevăzută de legiuitor, drept pentru care va rugam sa respingeti cererea ca prematur formulata.

II. Cu privire la exceptia de tardivitate a actiunii respinsa ca neintemeiata mentioneazã ca :

Potrivit act. 16 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public «Termenele pentru comunicarea în scris a unui răspuns solicitanților de informații de interes public sunt cele prevăzute de Legea nr. 544/2001, și anume:

- a) 10 zile lucrătoare pentru comunicarea informației de interes public solicitate, dacă aceasta a fost identificata în acest termen;
- b) 10 zile lucrătoare pentru anunțarea solicitantului ca termenul inițial prevăzut la lit. a) nu a fost suficient pentru identificarea informației solicitate;
- c) 30 de zile lucrătoare pentru comunicarea informației de interes public identificate peste termenul prevăzut la lit. a);
- d) 5 zile lucrătoare pentru transmiterea refuzului de comunicare a informației solicitate și a motivării refuzului.

În conformitate cu prevederile legale, consideră ca termenul legal în interiorul căruia reclamantul trebuia sa introducă plângere împotriva lipsei de răspuns la solicitarea formulată în baza Legii nr. 544/2001 este de 40 de zile (10 zile pe parcursul căroră instituția noastră trebuia sa formuleze răspunsul + 30 de zile - termenul în care se poate formula plângerea a din momentul expirării termenului de răspuns).

Dupa cum se poate observa, si asa cum precizeaza si reclamantul, acesta s-a adresat Ministerului Economiei cu cerere privind transmiterea unor informații de interes public la data de 24.03.2009.

Calculând pe zile, ultima zi pentru introducerea plângerii a fost 04.05.2009 si nu 05.05.2009.

Având în vedere ca plangerea a fost inaintata Tribunalului Bucuresti cu depasirea termenului legal, solicită respingerea cererii ca tardiv formulata.

III. Cu privire la admisibilitatea capătului de cerere privind acordarea de daune morale reclamantului, respectiv penalitati de intarziere.

Dispozitiile Legii nr. 54412001 nu sunt exprese in acest sens, ci prevad numai posibilitatea acordării acestora.

Consideră ca reclamantul trebuia sa probeze producerea prejudiciului, iar instanta sa analizeze, înainte de a se pronunța pe acest aspect, daca într-adevăr prin netransmiterea datelor solicitate s-a produs un prejudiciu real solicitantului, întrucât cuantificarea daunelor este un proces destul de complex și cu criterii de stabilire ce depind de situatia de fapt, de dreptul încalcãt precum și de gravitatea încălcării.

Or, in situatia data si luând in calcul cererea reclamantului, solicită respingerea acestor capete de cerere ca neintemeiate.

53

În concluzie, solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței civile nr. 2722/14.10.2009 și rejudecând cauza respingerea cererii în principal ca prematur, respectiv tardiv formulata și în subsidiar ca neîntemeiata.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.299, art. 304 pct. 8, art. 312³) pct. (1), pct. (2), pct. (3) Cod de procedura civilă, coroborat cu prevederile art. 20 din Legea 554/2004 privind Contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

A fost atașat în fotocopie ordinul nr. 743/22.04.2010 emis de Ministrul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri prin care s-a dispus declassificarea listei celor 102 locații evaluate preliminar în vederea desemnării amplasamentelor candidat și a datelor aferente acestora, în cadrul Studiului pentru stabilirea amplasamentului unei noi centrale Nucleareoelectrice, aprobat prin ordinul nr. 2253/2008.

Deliberând asupra prezentului recurs, prin prisma criticilor formulate, dispozițiile art. 304 pct. 8 și art. 304 ind. 1 c.proc.civ., probele administrate în ambele faze procesuale, precum și sentința recurată, Curtea reține că este fondat urmând a fi admis pentru următoarele considerente:

Astfel criticile vizând greșita respingere a excepțiilor lipsei procedurii prealabile și a tardivității acțiunii nu sunt fondate, urmând a fi înțătate ca atare având în vedere că potrivit art. 22 din legea nr. 544/2001 în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7°.

Astfel legea speciala se aplica cu prioritate față de legea generală iar legea 544 nu prevede obligativitatea formulării unei plângeri prealabile așa cum este ea definită în art.7 din legea 554/2004.

Pe de alta parte, nu exista un act administrativ împotriva caruia sa fie formulata plângere prealabila, împotriva refuzului de soluționare a unei cereri nu se formuleaza plângere prealabila ci sesizare pentru actiune disciplinara împotriva persoanei desemnate în vederea emiterii raspunsului (art. 21 din legea 544/2001), astfel ca parata confunda plângerea prealabila – recursul gratuit cu procedura sesizarii disciplinare prev.de legea 544.

Așa fiind, se constată că în mod judicios prima instanța a respins excepția lipsei procedurii prealabile ca nefondată.

Față de excepția tardivității acțiunii, Curtea reține ca si aceasta exceptie a fost respinsă în mod corect ca neîntemeiata pentru următoarele considerente:

Art. 22 prev.ca se formulează plângere la 30 de zile de la expirarea termenului legal de 30 de zile prev.de art.7.

Asfel de la data depunerii cererii parata avea termen de 30 de zile sa comunice raspunsul la cerere sau sa comunice in 5 zile refuzul motivat de necomuniere.

In speta, parata nu a comunicat nici un raspuns in 5 zile , astfel ca reclamanta a asteptat termenul legal de 30 de zile pentru primirea raspunsului. De la expirarea acestui termen de 30 de zile, reclamanta are termenul de 30 de zile prev.de art.22 din legea 544, astfel, ca de la data formulării cererii 24.03.2009 si pana la data formularii actiunii 5.05.2009 nu au trecut cele 60 de zile legale pentru prescrierea dreptului material la actiune.

Cu privire la fondul cauzei, Curtea reține însă că obiectul solicitării adresată de către intimata-reclamantă recurentei-pârâte a fost să-i comunice lista localităților care au fost evaluate pentru construirea de noi centrale nucleare în România, amplasarea exacta a celor 10 locații posibile, amplasarea exacta a celor doua locații menționate a fi preferate, o copie a deciziei oficiale care prevede aceasta alegere, toate documentele legale de alegerea acestor doua locuri, informații de interes public în temeiul Legii nr. 544/2001.

Pe de altă parte prin ordinul nr. 743/22.04.2010 emis de Ministrul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri prin care s-a dispus declassificarea listei celor 102 locații evaluate preliminar în vederea desemnării amplasamentelor candidat și a datelor aferente acestora, în cadrul Studiului pentru stabilirea amplasamentului unei noi centrale Nucleare electrice, aprobat prin ordinul nr. 2253/2008.

Prin susținerile recurentei-pârâte, aceasta a arătat că informațiile care fac obiectul solicitării adresată în scris de către intimata-reclamantă au natura unor informații clasificate și prin urmare intră sub incidența prevederilor art. 12 din Legea nr. 544/2001, neavând natura unor informații cu caracter public.

Pe de altă parte, potrivit disp. art. 20 din legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate orice persoană fizică sau juridică română poate face contestație la autoritățile care au clasificat informația respectivă, împotriva clasificării informațiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestația va fi soluționată în condițiile legii contenciosului administrativ.

Această situație de fapt rezultă din ordinul nr. 743/2010 atașat în dosarul de recurs prin care s-a dispus declassificarea listei celor 102 locații evaluate preliminar în vederea desemnării amplasamentelor candidat și a datelor aferente acestora, în cadrul Studiului pentru stabilirea amplasamentului unei noi centrale Nucleare electrice, aprobat prin ordinul nr. 2253/2008.

Prin concluziile scrise recurenta-pârâtă a arătat că restul informațiilor care au făcut obiectul solicitărilor adresate de către reclamantă nu le deține având în vedere că studiul menționat anterior nu a fost încă finalizat, nefiind astfel desemnate amplasamentele candidat și datele aferente acestora, inclusiv a restului de informații menționate în cererea înregistrată la recurenta-pârâtă la data de 24.03.2009.

Față de împrejurarea că intimata-reclamantă nu a făcut dovada că informațiile solicitate pot face obiectul legii nr. 544/2001, în sensul că nu sunt exceptate de la comunicare, neavând natura unor informații clasificate, conform

le sa
it de

1 ca
ilui.
de
arii
de
ii
3
1

dispozițiilor și căilor procesuale anterior menționate, Curtea reține că acțiunea formulată de către reclamantă este neîntemeiată.

Pe de altă parte, se reține că intimata-reclamantă nu a dovedit împrejurarea că recurenta-pârâtă ar deține în prezent toate informațiile care au făcut obiectul cererii din 24.03.2009 astfel încât să poată fi comunicate, în acest caz rezultând că refuzul recurente-pârâte de a comunica aceste informații neavând natura unuia cu caracter nejustificat în sensul art. 22 din legea nr. 544/2001 și respectiv art. 2 lit. i și n din legea nr. 554/2004, republicată, recurenta acționând fără exces de putere în prezenta cauză, refuzul fiind justificat.

În același timp Curtea constată că susținerea intimatelor-reclamante privind aplicarea în cauză a dispozițiilor și a principiilor prevăzute de Convenția de la Aarhus și HG nr. 1076/2004 nu pot fi reținute, având în vedere împrejurările menționate anterior.

Față de această situație de fapt și de drept, în temeiul art. 20 din Legea nr. 554/2004, art. 304 ind. 1 și art. 312 alin. 1-3 C. proc.civ., va fi admis recursul, va fi modificată sentința recurată și va respingă acțiunea integral ca neîntemeiată, inclusiv a capetelor de cerere privind obligarea recurente-pârâte la plata unor daune cominatorii și a unor daune morale, capete accesorii care urmează în cazul de față soluția privind capătul principal al acțiunii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul formulat de recurentul **MINISTERUL ECONOMIEI, COMERTELUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI** împotriva sentinței civile nr.2722/14.10.2009, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 18773/3/2009, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **GREENPEACE CEE ROMÂNIA 87 PRIN CENTRUL DE RESURSE JURIDICE.**

Modifică sentința civilă recurată în sensul că:
Respinge acțiunea ca neîntemeiată.
Irevocabilă.
Pronunțată în ședință publică azi 20.09.2010.

PREȘEDINȚE, **JUDECĂTOR,** **JUDECĂTOR,**
HORTOLOMEI VICTOR DAVIDOIU GEORGIAN GRECU GHEORGHE

GREFIER,
IANUȘ CERĂȘELA DANIELA

